

การแก้ปัญหาประมง

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอชี้แจงว่า การแก้ไขปัญหา IUU และการปฏิรูปการประมงทะเลทั้งระบบเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สืบเนื่องสถานการณ์การประมงของโลกและของประเทศไทย โดยเฉพาะทรัพยากรสัตว์น้ำในน่านน้ำไทยที่เสื่อมโทรมลงอย่างมากจนเกินศักยภาพการผลิตของท้องทะเล การแก้ไข ปัญหา จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการ ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของ มนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และ มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้ แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง ตลอดจนให้มีการจัดสรรปริมาณสัตว์น้ำตาม ศักยภาพของท้องทะเลไทย ให้กับชาวประมงอย่างเป็นทั่วถึงและเป็นธรรม ไม่ว่าจะเป็นประมงพาณิชย์หรือ ประมงพื้นบ้าน การแก้ไขปัญหา IUU และการบริหารจัดการทรัพยากรประมงดังกล่าวนี้ ส่งผลให้สัตว์น้ำมี ความอุดมสมบูรณ์ขึ้น ผลจับสัตว์น้ำ ในแต่ละปีก็อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับก่อนการแก้ไขปัญหา ในขณะที่มูลค่า สัตว์น้ำก็เพิ่มขึ้นตามลำดับการบังคับ ใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพก็ได้ส่งผลกระทบต่อการทำประมงตาม วิธีปกติของพี่น้องชาวประมงแต่อย่างใด การแก้ไขปัญหาประมงจึงมิได้ล้มเหลวตามที่มีการกล่าวอ้างแต่อย่างใด มีรายละเอียดแต่ละประเด็น ดังนี้

๑. การรักษาสุขภาพผลจับและมูลค่าการค้าสินค้าสัตว์น้ำ

ก่อนปี ๒๕๕๘ (ในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓) ไทยจับสัตว์น้ำทะเลได้ปริมาณเฉลี่ยปีละ ๑.๖ ล้าน ตัน คิดเป็นมูลค่าเฉลี่ย ๔๙,๐๕๕ ล้านบาท โดยเป็นปริมาณสัตว์น้ำรวมที่จับจากน่านน้ำไทยและรัฐชายฝั่งอื่น เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี โซมาเลีย เป็นต้น ซึ่งในช่วงเวลานั้นปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้มีแนวโน้ม ลดลงในอัตราร้อยละ ๙ แต่มูลค่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๒๓ ภายหลังจากปี ๒๕๕๘ ประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นได้ปิดน่านน้ำและมีการเฝ้าระวังการทำประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำของตนเองอย่างเข้มงวด ประกอบ กับประเทศไทยมีการแก้ไขปัญหา IUU จึงมีการควบคุมเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ลือธงไทยอย่างเต็มที่ ในช่วงปี ๒๕๕๘-๒๕๖๔ เรือประมงไทยจึงมีผลจับสัตว์น้ำเฉพาะที่ได้จากน่านน้ำไทยปริมาณเฉลี่ยปีละ ๑.๔ ล้านตัน ตามศักยภาพของท้องทะเลไทยที่มีผลผลิตส่วนเกินเพื่อให้ใช้ได้อย่างยั่งยืน คิดเป็นมูลค่าสัตว์น้ำเฉลี่ย ๕๙,๕๑๘ ล้านบาท ซึ่งปริมาณการจับสัตว์น้ำมีแนวโน้มลดลงในอัตราร้อยละ ๑๑ แต่มูลค่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ ๑๕ ส่วนต่างของปริมาณการจับสัตว์น้ำก่อนและหลังปี ๒๕๕๘ อยู่ที่ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน แต่มูลค่าการจับสัตว์น้ำหลังปี ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นประมาณ ๑๐,๔๖๓ ล้านบาท

ก่อนปี ๒๕๕๘ (ในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓) การส่งออกสินค้าประมงทะเลเฉลี่ยปีละประมาณ ๑.๕ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าเฉลี่ย ๑๕๑,๑๓๖ ล้านบาท หลังจากปี ๒๕๕๘ (ในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) ปริมาณ ส่งออก เฉลี่ย ๑.๔ ล้านตัน มูลค่าเฉลี่ย ๑๕๔,๒๕๓ ล้านบาท หรือลดลง ๑๒๐,๐๐๐ ตัน แต่เมื่อคิดเป็นมูลค่า พบว่า เพิ่มขึ้น ๓,๐๐๐ ล้านบาท

จะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาการประมงทำให้ประเทศไทยยังคงสามารถจับสัตว์น้ำได้ในปริมาณที่สมดุล ในขณะที่ยังสามารถรักษาตลาดการส่งออกไว้ได้ในมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้น การแก้ไข ปัญหาการประมง จึงมิได้ส่งผลเสียหายตามที่กล่าวอ้าง ๒. สัตว์น้ำมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ตลอดระยะเวลา ๗ ปี ปริมาณการจับสัตว์น้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเฉพาะ ในปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจอัตราการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย หรือ CPUE (catch per unit effort) โดยใช้เรือสำรวจของกรมประมง โดย CPUE เป็นดัชนีบ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ จากการเพิ่มขึ้น ของปริมาณการจับสัตว์น้ำและอัตราการจับสัตว์น้ำแสดงให้เห็นว่าทรัพยากรสัตว์น้ำมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น

ปี	MSY (ตัน)	ปริมาณการจับสัตว์น้ำ (ตัน)	อัตราการจับสัตว์น้ำ ในน่านน้ำไทย CPUE (กิโลกรัม/ชั่วโมง)
๒๕๕๘	๑,๖๒๖,๖๗๒	๑,๓๑๗,๒๑๗	๓๕.๑๗
๒๕๕๙	๑,๖๑๖,๔๖๙ (-๐.๖๓%)	๑,๓๔๓,๒๘๓	๓๗.๑๔
๒๕๖๐	๑,๖๔๑,๐๓๗ (+๑.๕๒%)	๑,๓๐๐,๔๒๑	๓๘.๙๓
๒๕๖๑	๑,๖๒๐,๑๘๕ (-๑.๒๗%)	๑,๓๙๒,๙๓๑	๔๒.๒๙
๒๕๖๒	๑,๖๒๙,๐๗๕ (+๐.๕๕%)	๑,๔๑๐,๗๑๗	๔๘.๙๑
๒๕๖๓	๑,๖๐๑,๔๗๒ (-๑.๖๙%)	๑,๔๗๒,๐๐๙	๕๒.๕๕
๒๕๖๔	๑,๕๙๐,๒๒๙ (-๐.๗๐%)	๑,๓๐๓,๕๗๔ *	- **

หมายเหตุ * ปริมาณการจับสัตว์น้ำปี ๒๕๖๔ เป็นการคาดการณ์เบื้องต้น

** อัตราการจับสัตว์น้ำปี ๒๕๖๔ อยู่ระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล

๓. การจัดสรรปริมาณสัตว์น้ำอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

กรมประมงออกใบอนุญาตทำการประมงตามจุดอ้างอิงของทรัพยากร ซึ่งเป็นหลักการตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ปัจจุบันกรมประมงใช้ผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน หรือ MSY (Maximum Sustainable Yield) เป็นจุดอ้างอิง เมื่อวิเคราะห์จุดอ้างอิงเรียบร้อยแล้วคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ จะกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมงทั้งหมด หรือเรียกว่า TAC (Total Allowable Catch) และนำ TAC ไปจัดสรรให้กับเรือประมงพื้นบ้านและเรือประมงพาณิชย์ แต่เนื่องจากเรือประมงมีจำนวนมาก กรมประมงต้องจัดสรรปริมาณสัตว์น้ำเพื่อให้เรือทุกลำได้ทำการประมง จึงจำเป็นต้องจำกัดจำนวนวันทำการ ประมงเฉพาะเรือประมงพาณิชย์ที่ใช้เครื่องมือประมงประสิทธิภาพสูง ซึ่งจับสัตว์น้ำได้ในปริมาณ

มากและไม่เลือกจับตามชนิดหรือขนาดสัตว์น้ำ เช่น อวนลาก อวนล้อมจับ และอวนล้อมจับปลาเกะตักส่วนเรือประมงพื้นบ้าน และเรือประมงพาณิชย์ที่ใช้เครื่องมือประมงประสิทธิภาพต่ำ สามารถทำการประมงได้ตลอดทั้งปี ไม่มีการจำกัด จำนวนวันทำการประมงแต่อย่างใด

นอกจากนี้ เรือประมงที่ถูกจำกัดจำนวนวันทำการประมงยังสามารถขอเพิ่มวันทำการประมงได้ ตามกฎกระทรวงเรียกว่า การรวบรวมปริมาณสัตว์น้ำ โดยการนำปริมาณสัตว์น้ำที่ได้รับจัดสรรของเรือลำหนึ่ง ไปเพิ่มให้กับเรือลำอื่น ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนวันทำการประมง การดำเนินการรวบรวมปริมาณสัตว์น้ำตั้งแต่ ปี ๒๕๖๐ มีเรือที่ได้รับวันทำการประมงเพิ่มไปแล้วมากกว่า ๑,๘๐๐ ลำ

ในปัจจุบัน (๑๗ มกราคม ๒๕๖๕) มีเรือประมงพาณิชย์ที่ได้รับใบอนุญาตทั้งหมด ๙,๙๕๔ ลำ เรือประมงพื้นบ้าน จำนวน ๔๘,๙๗๑ ลำ เรือเหล่านี้สามารถทำการประมงได้ตามหลักการจัดสรรที่ให้เรือทุกลำได้ทำการประมงอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๔. การนำเรือประมงเข้าสู่ระบบเพื่อการบริหารจัดการกองเรือประมงเป็นการสร้างความยุติธรรม ในการเข้าถึงทรัพยากรประมงให้แก่ชาวประมง

ในสภาวะทรัพยากรสัตว์น้ำที่จำกัด รัฐบาลจำเป็นต้องควบคุมการลงแรงประมง หรือกองเรือประมงให้เหมาะสมกับสัตว์น้ำที่มีอยู่เพื่อให้สามารถฟื้นฟูได้ จากการสำรวจเรือประมงในปี ๒๕๕๘ พบเรือประมงที่ยัง ใช้ทำการประมงอยู่ในน่านน้ำไทยจำนวน ๔๒,๕๑๒ ลำ และเรือที่ไม่ได้ใช้ทำประมงหรือทำประมงนอกน่านน้ำ จำนวน ๓,๒๙๓ ลำ (รวมเป็น ๔๕,๘๐๕ ลำ) แต่ในปัจจุบัน หลังจากการเปิดโอกาสให้นำเรือประมงพาณิชย์และ เรือประมงพื้นบ้านเข้าสู่ระบบการจดทะเบียนและจัดทำอัตลักษณ์ ปรากฏมีเรือประมงพาณิชย์และพื้นบ้านรวม ประมาณ ๕๙,๐๐๐ ลำ ที่สามารถทำการประมงได้อย่างถูกกฎหมาย ซึ่งเป็นจำนวนเรือที่เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘

๕. การมีมาตรการอนุรักษ์ (ปิดอ่าว) ควบคู่กับการอนุญาตทำประมง

กรมประมงมีออกประกาศมาตรการปิดอ่าวที่กำหนดขึ้นตามฤดูสัตว์น้ำมีไข่ วางไข่ หรือเลี้ยงตัวอ่อน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์พ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำที่มีไข่แก่ พร้อมสืบพันธุ์วางไข่ รวมทั้งอนุรักษ์ สัตว์น้ำวัยอ่อนให้เจริญเติบโตเป็นสัตว์น้ำรุ่นใหม่ให้ชาวประมงได้จับมาใช้ประโยชน์ ในปัจจุบันมีพื้นที่ปิดอ่าว จำนวน ๔ พื้นที่ ได้แก่ ๑) พื้นที่อ่าวไทยตอนกลาง ๒) พื้นที่อำเภอหัวหิน ถึงอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๓) พื้นที่อ่าวไทยตอนใน และ ๔) พื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน

การปิดอ่าวเป็นการห้ามทำการประมงเฉพาะในบางพื้นที่เท่านั้น และปิดหมุนเวียน ไปตามวงจรชีวิตของสัตว์น้ำ เรือที่ห้ามทำการประมงในช่วงเวลาปิดอ่าวเป็นเรือที่ใช้เครื่องมือประมงประสิทธิภาพสูง เช่น อวนลาก อวนล้อมจับ และอวนล้อมจับปลาเกะตัก เป็นต้น ซึ่งเรือกลุ่มนี้สามารถย้ายแหล่งทำการประมงไป

นอกพื้นที่ปิดอ่าวได้ จึงไม่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดอ่าวมากนัก ส่วนเรือประมงพื้นบ้านที่ใช้วนติดตามปลาช่อนตาอวนไม่ต่ำกว่า ๒ นิ้ว และความยาวอวนไม่เกิน ๒,๕๐๐ เมตรก็ยังคงทำประมงได้ มาตรการดังกล่าวนี้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยคงเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำดังกล่าวแล้วข้างต้น

๖. ชาวประมงไทยสามารถทำการประมงนอกน่านน้ำไทยได้อย่างถูกกฎหมายและ สง่างาม

การทำประมงนอกน่านน้ำของกองเรือประมงไทยในอดีตมีหลายพันลำ กระจายอยู่ในน่านน้ำต่างประเทศและทะเลหลวง แต่ต้องยอมรับว่าต่างประเทศได้กำหนดว่ากองเรือประมงไทย มีการทำการประมงผิดกฎหมาย ทั้งในน่านน้ำรัฐชายฝั่งและพื้นที่องค์การบริหารจัดการประมงระหว่างประเทศ (Regional Fisheries Management Organizations: RFMOs) เช่น พื้นที่ของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission: IOTC) และองค์การบริหารจัดการประมงในมหาสมุทรอินเดียตอนใต้ (Southern Indian Ocean Fisheries Agreement: SIOFA) รวมทั้งเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์บนเรือประมง ประเทศต่าง ๆ และ RFMOs ต่างๆ จึงขอให้ประเทศไทยควบคุมกองเรือไทยให้ทำการประมงให้ถูกต้องตามกฎหมายและตามมาตรฐานสากล ซึ่งเป็น ห่วงเวลาเดียวกับที่รัฐชายฝั่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอินโดนีเซีย ปาปัวนิวกินี เมียนมาร์ ที่เคยเป็นแหล่งประมงของ กองเรือประมงไทยได้ปิดน่านน้ำไม่อนุญาตให้เรือต่างชาติ เข้าไปทำการประมงในน่านน้ำของตนเรือประมงไทย จึงมีพื้นที่ทำการประมงที่จำกัด

เพื่อให้เรือประมงไทยได้มีพื้นที่ทำการประมงนอกน่านน้ำได้อย่างถูกกฎหมาย ประเทศไทยจึงได้เข้าเป็นภาคี SIOFA ซึ่งเป็นความตกลงจัดตั้งองค์การระดับภูมิภาคด้านการจัดการทรัพยากรประมง ในพันธุ์สัตว์น้ำตระกูลอื่นที่ไม่ใช่ปลาทูน่า และขจัดการทำประมงผิดกฎหมายในพื้นที่ทางตอนใต้ของมหาสมุทรอินเดีย การเป็นภาคี SIOFA ทำให้เรือประมงไทยมีสิทธิเข้าไปทำการประมงนอกน่านน้ำในพื้นที่ทางตอนใต้ของมหาสมุทรอินเดีย ได้อย่างถูกกฎหมาย ภายใต้มาตรการควบคุมและการอนุรักษ์ของ SIOFA และสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนด มาตรการและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมง ในเขตมหาสมุทรอินเดีย ให้เป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน อันเป็นประโยชน์ร่วมกันของประชาคมระหว่างประเทศ

ปัจจุบันมีเรือไทยอยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตในพื้นที่ SIOFA จำนวน ๔ ลำ มีผลจับรวม ๔,๔๓๐ ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ ๖๕ ล้านบาทประเทศไทยมีการควบคุม ติดตาม และเฝ้าระวังการทำประมงด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งผลให้ประเทศไทยและชาวประมงไทยได้รับการยอมรับและได้รับการประเมินจาก SIOFA ว่ามีการปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ได้ ๑๐๐%

๗. การขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง

เพื่อให้ผู้ประกอบการประมงได้รับสิทธิในการช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่นเดียวกับ ผู้ประกอบการอื่นๆ โดยครอบคลุมทั้งเจ้าของเรือประมงพาณิชย์ เรือประมงพื้นบ้าน แรงงานไทยในเรือประมง และผู้ทำการประมงที่ไม่มีเรือ กรมประมงจึงได้ออกระเบียบกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งปัจจุบันมีผู้ทำการประมงที่ขึ้นทะเบียนกับกรมประมง รวมจำนวน ๖๒,๐๓๑ ราย (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕) ซึ่งที่ผ่านมาผู้ขึ้นทะเบียนได้รับความช่วยเหลือ กรณีได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด - ๑๙ รายละ ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน เป็นเวลา ๓ เดือน

๘. การปกป้องน่านน้ำจากการรุกล้ำของเรือประมงต่างชาติเพื่อรักษาแหล่งประมงสำหรับชาวประมงไทย

๘.๑ การใช้มาตรการ MCS และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

การปฏิบัติการตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวังการรุกล้ำน่านน้ำ ซึ่งเป็นการบูรณาการ ของหน่วยงานกรมประมง ศรสล. ตำรวจน้ำ และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นไปอย่างเข้มงวด และต่อเนื่อง ระหว่าง มกราคม ถึงธันวาคม ๒๕๖๔ สามารถจับกุมและยึดเรือได้ ๑๑ ลำ และในจำนวนนี้ มีเรือประมง ๘ ลำ ที่มีขนาดมากกว่า ๓๐ ตันกรอส จึงได้ประกาศให้เป็นเรือ IUU ตามมาตรา ๑๑๖ แห่ง พ.ร.ก. การประมง ๒๕๕๘ และแจ้งองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้การรุกล้ำน่านน้ำมาทำการประมง เป็นการฝ่าฝืน กฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ การลงโทษเรือกลุ่มนี้จึงเป็นไปตามมาตรา ๑๖๙ ที่บัญญัติให้ริบเสียทั้งสิ้น ซึ่งเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมง หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือ ได้มาโดยการกระทำความผิด การลงโทษจึงมีความเหมาะสม

๘.๒ ความร่วมมือด้านการประมงระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในการแก้ไขปัญหาเรือประมงเวียดนามรุกล้ำน่านน้ำ

ไทยและเวียดนามมีความร่วมมือด้านการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมอย่างใกล้ชิด ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ซึ่งมีการประชุมหารือการแก้ไข ปัญหาการทำประมง IUU ซึ่งรวมถึงการแก้ไขปัญหาเรือประมงเวียดนามรุกล้ำน่านน้ำไทยร่วมกันในหลายเวทีทั้งใน กรอบความร่วมมือด้านประมงของกรมประมงของทั้งสองประเทศ ความร่วมมือทวิภาคีระดับกระทรวงการ ต่างประเทศ ความร่วมมือด้านการเมืองความมั่นคงของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยการประชุมเกี่ยวกับ การแก้ไขปัญหาการประมง IUU ระหว่างไทยและเวียดนามในระดับทวิภาคีที่สำคัญ คือ การประชุมคณะทำงานร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมายระหว่างประเทศไทยและ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดย คณะทำงานฝ่ายไทย มีปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน และมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทัพเรือ ศูนย์ประสานงานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล สำนักงานสภาความมั่นคง แห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นองค์ประกอบ ฝ่ายเวียดนาม คือ คณะทำงาน กลุ่ม ๖๘๙ อธิบดีกรมประมงเวียดนามเป็นประธานและมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเวียดนามร่วมเป็น คณะทำงาน โดยมีการหารือและเน้นย้ำในการแก้ไขปัญหาเรือประมงเวียดนามรุกล้ำน่านน้ำไทย ซึ่งฝ่ายไทย มอบ พ.ร.ก. ประมง ๒๕๕๘ ฉบับภาษาอังกฤษให้ฝ่ายเวียดนาม เพื่อให้ฝ่ายเวียดนามนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ชาวประมงชาวเวียดนาม โดยเน้นว่า หากถูกจับกุมจะมีการดำเนินคดีและมีโทษอย่างไร

ทั้งนี้ ไทยและเวียดนามได้ตกลงจัดทำ MOU ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการประมง IUU โดยฝ่ายไทยผ่านการพิจารณาจากกรมสนธิสัญญาและกฎหมายแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณา ของฝ่ายเวียดนาม ซึ่งเวียดนามจะต้องเป็นฝ่ายจัดการประชุมคณะทำงานด้านประมงระหว่างไทยและเวียดนาม ในปี ๒๕๖๕ โดยกรมประมงจะหยิบยกประเด็นเรือเวียดนามรุกล้ำน่านน้ำไทยหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อไป

๘.๓ ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาในระดับพหุภาคี

กรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคว่าด้วยการแก้ไขปัญหา IUU (Regional Plan of Action on IUU: RPOA-IUU) ประกอบด้วย ๑๑ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย ติมอร์เลสเต และเวียดนาม ผู้แทนกรมประมงได้หยิบยกปัญหาเรือประมง เวียดนามรุกล้ำน่านน้ำในกรอบการประชุม RPOA-IUU เมื่อวันที่ ๑๓ - ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยไทยแจ้งให้ ที่ประชุมและฝ่ายเวียดนามรับทราบว่ายังมีเรือประมงเวียดนามรุกล้ำน่านน้ำไทย แม้ว่าสถิติการจับกุมเรือ เวียดนามในปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ มีแนวโน้มลดลง ซึ่งเวียดนามรับทราบและต้องการแก้ไขปัญหา โดยขอความร่วมมือ จากหน่วยงานไทยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือเวียดนามกระทำผิดดังกล่าวอย่างใกล้ชิด

แหล่งที่มาและงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

งบประมาณประจำปี ๒๕๕๘	จำนวน	๓๓,๕๙๐,๙๐๐ บาท
งบประมาณประจำปี ๒๕๕๙	จำนวน	๑๓๘,๑๒๓,๒๐๐ บาท
งบประมาณประจำปี ๒๕๖๐	จำนวน	๒๖๗,๔๔๒,๔๐๐ บาท
งบประมาณประจำปี ๒๕๖๑	จำนวน	๕๗๗,๙๕๔,๒๐๐ บาท
งบประมาณประจำปี ๒๕๖๒	จำนวน	๕๑๓,๑๔๓,๓๐๐ บาท
งบประมาณประจำปี ๒๕๖๓	จำนวน	๔๓๓,๙๓๑,๕๐๐ บาท

งบประมาณประจำปี ๒๕๖๔	จำนวน	๑๕๔,๙๖๗,๗๐๐ บาท
งบประมาณประจำปี ๒๕๖๕	จำนวน	๑๔๐,๑๒๐,๐๐๐ บาท

ผลสำเร็จหรือประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ

จะเห็นได้ว่า ตลอดระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาการประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับความร่วมมือจากชาวประมง และบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อปกป้องน่านน้ำไทยที่เป็นแหล่งประมงของชาวประมงไทย รักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรประมง ในน่านน้ำไทย การบริหารจัดการประมงด้วยมาตรการต่าง ๆ ตามหลักวิชาการและการอ้างอิง ทางวิทยาศาสตร์ มีการจัดสรรสัตว์น้ำอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ก็เพื่อรักษาอาชีพและความมั่นคง ทางเศรษฐกิจของชาวประมง ภาคการส่งออก และอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ให้ได้สูงสุด และอย่างยั่งยืน

(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)